

Προσευχή από την πρώτη γραμμή

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Προσευχή που βρέθηκε σε ανώνυμο

Ρώσο στρατιώτη σκοτωμένο στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Άραγε Σου με ακούς, Κύριε; Δεν Σου μίλησα ποτέ, αλλά τώρα θέλω να Σε προσκυνήσω.

Το ξέρεις, από την παιδική ηλικία μου είπαν ότι δεν υπάρχουν, και εγώ ήμουν τόσο ηλίθιος που το πίστεψα. Δεν είχα ποτέ συνειδητοποιήσει της ωραιότητας της

δημιουργίας Σου. Σήμερα ξαφνικά, βλέποντας τα βάθη της απεραντοσύνης, τον ουρανό γεμάτο άστρα επάνω μου, άνοιξαν τα μάτια μου. Έκπληκτος κατάλαβα το φώς του. Πώς και ήμουν τόσο φοβερά πλανεμένος;

Δεν ξέρω, Κύριε, εάν μου δώσεις το χέρι Σου, όμως εγώ Σου εμπιστεύομαι αυτό το θαύμα και θα καταλάβεις: μέσα σ' αυτήν την τρομερή κόλαση ανέκυψε το φώς μέσα μου και Σε είδα. Στα μεσάνυχτα θα επιτεθούμε, αλλά δεν φοβάμαι, Συ μας βλέπεις. Άκουσε, ο συναγερμός! Τι θα κάνω; Ήταν τόσο καλά μαζί Σου.

Θέλω να Σου πώ και κάτι άλλο: ξέρεις ότι η μάχη θα είναι σκληρή. Μήπως απόψε θα κτυπήσω την πόρτα Σου. Παρ' όλο δεν ήμουν ποτέ φίλος μαζί Σου, θα μου επιτρέψεις να μπώ όταν θα φτάσω; Αλλά δεν παραπονιέμαι, βλέπεις τι μου γίνεται, έχουν ανοίξει τα μάτια μου! Συγχώρεσέ με, Κύριε! Πηγαίνω και ασφαλώς δεν θα επιστρέψω, αλλά τι μεγάλο θαύμα! Δεν φοβάμαι πλέον τον θάνατο!